

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/72/2017
Identifikačné číslo spisu: 7113235092
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7113235092.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Hoval SK spol. s r.o., Rozvojová 2, Košice - mestská časť Juh, IČO: 35 711 051, zastúpeného JUDr. Alexejom Ivankom, advokátom, Nám. osloboditeľov č. 73, Michalovce, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., Karadžičova č. 17, Bratislava 26, IČO: 31 383 408, zastúpenému zamestnancom Mgr. Ivanom Pastorekom, o zaplatenie 3.623,20 eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23. februára 2017, č. k. 3Cob/122/2016-96, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 19.05.2016, č. k. 29Cb/184/2013-67, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.623,20 eur a nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 657,53 eur a iné trovy konania vo výške 217,00 eur na účet JUDr. Alexeja Ivanka, Advokátska kancelária, Nám. osloboditeľov č. 73, Michalovce do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 3.623,20 eur z titulu plnenia z poisťnej zmluvy, pretože dňa 20.09.2012 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na osobnom motorovom vozidle AUDI/A4 Avant 1.9 TDI, EČV: T Žalobca uvedenú poisťnú udalosť ohlásil v deň dopravnej nehody žalovanému a uplatnil si nárok na poisťné plnenie z uzavretej poisťnej zmluvy. Opravu vozidla vykonala spoločnosť Automobilové opravovne Ministerstva vnútra SR a.s. a vyčíslila opravu faktúrou č. R230 12921 z 29.10.2012, na 3.623,20 eur bez DPH.

2. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania, s poukazom na § 788 ods. 1, 2, 3, 4, § 795 ods. 1, § 797 ods. 1, 2, 3, § 806 Občianskeho zákonníka, mal za preukázané, že žalobca Hoval SK spol. s r.o. ako poisťník a žalovaný Wüstenrot poisťovňa ako poisťovateľ, uzatvorili Poisťnú zmluvu č. XXX/XXXXXX-

X pre poistenie motorových vozidiel pre prípad havárie, krádeže a živeľnej udalosti 31.07.2012. Predmetom poistenia bolo motorové vozidlo AUDI/A4 Avant 1.9 TDI, EČV: T Taktiež mal okresný súd za preukázané, že dňa 20.09.2012 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na predmetnom osobnom motorovom vozidle. V uvedený deň, žalobca ohlásil žalovanému poistnú udalosť a uplatnil si nárok na poistné plnenie. Opravu vozidla vykonala spoločnosť Automobilové opravovne Ministerstva vnútra SR a.s. a vyčísľila opravu faktúrou na sumu 3.623,20 eur bez DPH. Dňa 16.10.2012, žalovaný oznámil žalobcovi, že na základe zániku predmetu poistenia, zanikla Poistná zmluva č. XXX/XXXXXX-X nastaním 00:00 hod. 21.9.2012. Žalobca listom z 20.11.2012 (pokusom o pokonávku), žiadal žalovaného o likvidáciu poistnej udalosti a následne 10.01.2013 vyzval žalovaného, aby v lehote 7 dní oznámil dôvody, ktoré bránia žalovanému v likvidácii škodovej udalosti. Žalovaný 18.01.2013 oznámil žalobcovi, že uvedená poistná udalosť bola vybavená ako totálna škoda, čím sa spôsob likvidácie určuje v zmysle čl. 8 bod 4 Všeobecných poistných podmienok pre prípad havárie.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že poistený (žalobca) má právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje. Ak bolo poistené vozidlo poškodené, vzniká poistenému právo, aby mu poisťovňa vyplatila sumu zodpovedajúcu skutočne vynaloženým primeraným nákladom na opravu poškodeného vozidla a jeho súčasti, ktoré sú v dobe vzniku poistnej udalosti obvyklé, znížené o hodnotu zvyškov nahradzovaných častí poškodeného vozidla a zmluvne dohodnutej spoluúčasti (čl. 8 bod 2 Všeobecné poistné podmienky pre poistenie motorových vozidiel pre prípad havárie, krádeže a živeľnej udalosti s účinnosťou dňom 1.1.2011).

4. Okresný súd Košice I sa nestotožnil s názorom žalovaného, že primerané náklady na opravu predstavovali na základe predloženej faktúry č. O. sumu 4.344,28 eur a všeobecná hodnota motorového vozidla bola stanovená na sumu 4.430,00 eur. Primerané náklady na opravu predstavovali na základe predloženej faktúry sumu 3.623,20 eur bez DPH, nakoľko Všeobecné poistné podmienky pre poistenie motorových vozidiel pre prípad havárie, krádeže a živeľnej udalosti obsahujú v čl. 8 bod 11, ak je poistený platiteľom DPH, poskytne mu poisťovňa plnenie bez DPH a všeobecná hodnota motorového vozidla bola stanovená na sumu 4.370,00 eur podľa výpočtu hodnoty vozidla a výšky škody z 11.10.2012. V konaní nebolo sporné, že predmetné motorové vozidlo po dopravnej nehode, po oprave je funkčné a pojazdné. Žalobca na pojednávaní uviedol, že toho času je poistené v poisťovni Allianz ako funkčné. Z nahliadnutia do Osvedčenia o technickej kontrole uvedeného vozidla bolo zistené, že kontrola platí do 25.02.2018.

5. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že nie je správne aplikovať čl. 8 ods. 4 Všeobecných poistných podmienok aj z dôvodu, že predmetné motorové vozidlo je funkčné a žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 3.623,20 eur. Výrok o trovách konania sa zakladá podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

6. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zo dňa 23.12.2017, č. k. 3Cob/122/2016-96, rozsudok prvoinštančného súdu, ako vecne správny potvrdil s tým, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že v zmysle § 387 ods. 2 C. s. p., sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. Odvolací súd dodal, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne zistené, že na motorovom vozidle AUDI/A4 EČV: T ktoré malo hodnotu 4.370,00 eur, vznikla škoda 3.623,20 eur, a jej náhrada je predmetom tohto konania. Pretože výška škôd nepredstavovala 90 % hodnoty vozidla, podľa odvolacieho súdu nejde o totálnu škodu. Zároveň, námietky žalovaného, týkajúce sa poskytnutia plnenia bez DPH podľa čl. 8 bod 11 Všeobecných poistných podmienok, sú v danom prípade právne bezvýznamné. Odvolací súd zdôraznil, že vozidlo je po oprave pojazdné a spĺňa podmienky na jazdu na pozemných komunikáciách do roku 2018 a je poistené v inej poisťovni. Preto krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p.

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).

9. S poukazom na § 788 ods. 1, § 806, § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Všeobecných poisťných podmienok pre poistenie motorových vozidiel pre prípad havárie, krádeže a živeľnej udalosti platných od 01.01.2011 (ďalej len „VPP“), žalovaný poukázal na doterajší priebeh konania a uviedol, že poisťovňa je povinná poskytnúť poistné plnenie v sume zodpovedajúcej skutočne vynaloženým primeraným nákladom na opravu poškodeného vozidla a jeho súčasti v prípade poškodenia vozidla, alebo v sume zodpovedajúcej všeobecnej hodnote vozidla v čase vzniku poistnej udalosti pre prípad zničenia vozidla.

10. Dovolateľ poukázal na to, že medzi ním a žalobcom, nebol sporný priebeh nehodového deja, zavinenie, ani vecný rozsah poškodenia motorového vozidla žalobcu (t. j. zoznam poškodených dielov), avšak má za to, že súdy nižších inštancií dospeli k nesprávnym právnym záverom a právne nesprávnym výkladom ustanovení VPP. Okresný súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia (s ktorým sa Krajský súd Košice v napadnutom rozsudku stotožnil) konštatoval, že primerané náklady na opravu nemožno stotožniť so sumou uvedenou na faktúre vzhľadom na prítomnosť ustanovenia čl. 8 bod 11 VPP, podľa ktorých, ak je poistený platcom DPH, poskytne mu poisťovňa poistné plnenie bez DPH. Týmito odôvodneniami, podľa dovolateľa súdy bez neprípustne zlúčili dva inštitúty, a to rozsah poistného plnenia a primerané náklady na opravu. Dovolateľ uviedol, že podľa čl. 8 ods. 2, 8 ods. 11 a 10 ods. 1 a 2 VPP, poisťovňa ako poistné plnenie vypláca skutočne vynaložené primerané náklady na opravu, znížené v prípade žalobcu o DPH a dohodnutú spoluúčasť (prípadne hodnotu použiteľných zvyškov). Dovolateľ má preto za to, že nie je možné stotožňovať skutočne vynaložené primerané náklady na opravu (základ pre výpočet poistného plnenia) a poistné plnenie.

11. Žalovaný zdôraznil, že ak by krajský súd postupoval striktnie podľa výkladových pravidiel stanovených pre prejavy vôle v § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, musel by dôjsť k záveru, že strany poistnej zmluvy mienili v čl. 8 ods. 2 VPP (keďže oba súdy došli k záveru že nejde o totálnu škodu v zmysle VPP), skutočne vynaloženým primeraným nákladom na opravu poškodeného vozidla, sumu uvedenú na faktúre s DPH, t. j. 4.344,28 eur, uvedenú ako „čiastka k úhrade“. Platiteľ DPH je totiž povinný v tomto prípade uhradiť DPH s tým, že následne uplatní jej odpočet. Skutočne vynaloženým nákladom, je preto podľa dovolateľa suma na úhradu uvedená s DPH (4.344,28 eur) a nie bez DPH (3620,23 eur). Ak súdy podľa dovolateľa došli k nesprávnemu záveru, že sa nejedná o zničenie motorového vozidla (druhá časť bod 36 VPP), mali v zmysle VPP stanoviť ako základ pre poistné plnenie sumu 4.334,28 eur a následne od tejto sumy odpočítať DPH, spoluúčasť 5 % poistného plnenia (181,02 eur), tú časť poistného plnenia, ktorú už žalovaný vyplatil a hodnotu použiteľných zvyškov nahradzovaných častí vozidla.

12. Podľa názoru dovolateľa, však nesprávne právne posúdenie spočíva najmä v tom, že keby sa okresný i krajský súd, striktnie držali výkladových pravidiel uvedených pre obsahy prejavov vôle v § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, museli by nevyhnutne dôjsť k záveru, že primerané náklady na opravu vozidla uvedené vo faktúre O XXXXX (4.334,28 eur), presahujú 90 % všeobecnej hodnoty motorového vozidla, ktorú oba súdy zhodne uvádzajú vo výške 4.370 eur. Jednoduchým pomerom týchto súm, podľa dovolateľa sa dosiahne hodnota 99 % všeobecnej hodnoty tak, ako ju určili oba súdy. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/9/2008, 2MCdo/26/2012, 7MCdo/12/2011, 5MCdo/16/2010 a 1Cdo/49/2005, ktoré rozhodnutia sa týkajú výkladu prejavu vôle podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom nemožno už raz urobený prejav vôle dopĺňať, meniť či nahrádzať. Dovolateľ má za to, že súdy nižších inštancií, de facto určovali, resp. menili vôľu strán obsiahnutú v poistnej zmluve jej nesprávnym výkladom, ktorý ide proti zmyslu a účelu § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nesprávny výklad prejavu vôle sa týka fakturácie bez DPH, odpočítania spoluúčasti, definície poškodeného a zničeného vozidla. Žalovaný dodal, že z definície zničeného vozidla v bode 36 VPP, nie je zjavná vôľa strán, aby vozidlo bolo neopraviteľné. Definičným

znakom zničeného vozidla je len to, že primerané náklady na jeho opravu presiahnu 90 % všeobecnej hodnoty motorového vozidla. To nevylučuje, že si takéto vozidlo poistený z nejakého dôvodu chce alebo dá opraviť, ale pre určenie výšky poistného plnenia bude takéto vozidlo v zmysle uvedeného ustanovenia vozidlom zničeným a vzhľadom na tento status bude poskytnuté i primerané poistné plnenie. Daný prípad reflektuje nerentabilitu opravy, ak na motorovom vozidle došlo k rozsahu poškodenia v určitom rozmere. Žalovaný má za to, že v dôsledku poistnej udalosti zo dňa 20.09.2012, došlo ku škode v rozsahu, ktorá zakladá použitie zmluvného ustanovenia čl. 8 ods. 4 VPP a v súlade s týmto článkom, došlo k výplate oprávneného nároku žalobcu v celom rozsahu.

13. Na základe uvedeného, dovolateľ navrhuje napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne aj okresného súdu) zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alebo napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietne. Dovolateľ si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

14. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že odvolací súd rozhodol po náležitom zistení skutkového a právneho stavu. Svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, a preto navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol. Žalobca opätovne zdôraznil, že priebeh nehodového deja, zavinenie ani vecný rozsah poškodenia, neboli v konaní sporné. Dodal, že žalovaný mal povinnosť plniť, na základe poistnej zmluvy č. XXX/XXXXXX-X s tým, že motorové vozidlo je po oprave funkčné a plne pojazdne, poistené v inej poisťovni.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas dovolateľ zastúpený v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

16. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

17. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol Civilný sporový poriadok v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

18. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

19. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho v súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

20. Podľa dovolateľa, je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu (ako aj súdu prvej inštancie) založený na právnom posúdení, ktoré sa odchýlilo od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pri výklade prejavu vôle podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kedy súdy nižšej inštancie, de facto určovali, resp. menili vôľu strán obsiahnutú v poistnej zmluve jej nesprávnym výkladom, ktorý ide proti zmyslu a účelu § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).

21. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

22. Súčasná judikatúra najvyššieho súdu sa ustálila na tom, že ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.; neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Na druhej strane bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; rozdielneho rozhodovania dovolacieho súdu; ako aj absencie vymedzenia právnej otázky, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa (advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa), z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených; posudzovať či dovolací súd rozhodoval rozdielne. V opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný, bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v C. s. p., ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.

23. Zároveň bol prijatý záver, že v dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., by mal dovolateľ: a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b) vysvetliť (a označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c) uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená.

24. V uznesení z 8. júna 2017, sp. zn. 3Cdo/52/2017, zároveň dovolací súd skonštatoval, že v prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci, je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania (rovnako aj uznesenie najvyššieho súdu z 26. septembra 2017, sp. zn. 1Cdo/206/2016, bod 16).

25. V prípade, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.), je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť označením rozhodnutí dovolacieho súdu, od ktorých sa odvolací súd v riešenom spore odklonil. Tento dôvod prípustnosti sa viaže na ustálenú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá nebola rešpektovaná zo strany odvolacieho súdu, a to v tom, že odvolací súd zaujal iný právny záver, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal najvyšší súd v rozhodnutiach, ktoré boli zverejnené ako súdne rozhodnutia zásadného významu v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

26. Ak už došlo k judikatórnemu vyriešeniu určitej otázky a k publikovaniu niektorého rozhodnutia alebo stanoviska riešiaceho túto otázku v Zbierke, je potrebné, aby súdy tento judikatórny posun vo svojej rozhodovacej praxi zohľadňovali. Skutočnosť, že súd bez vysvetlenia nerešpektuje niektorý judikát najvyššieho súdu, oslabuje presvedčivosť jeho rozhodnutia. Ide tiež o negatívny dopad na predvídateľnosť súdneho rozhodovania. Súd sa pri prejednávaní a rozhodovaní určitej veci nemusí

stotožniť s judikátom najvyššieho súdu vydaným v skutkovo a právne podobnej veci, avšak je nevyhnutné, aby svoj odlišný právny názor argumentačne (kriticky) konfrontoval v odôvodnení rozhodnutia a dostatočne vysvetlil, prečo nebolo možné stotožniť sa s judikátom.

27. Je potom úlohou dovolacieho súdu, ak sú dôvody prípustnosti z tohto pohľadu dovolateľom uvedené, t. j. predpokladá sa, že dovolateľ „presvedčí“ dovolací súd, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, aby tento odklon, ak bude mať za to, že dovolanie je prípustné, z hľadiska právneho posúdenia vec vyriešil. Dovolateľ preto musí v dovolaní presne uviesť, ktorý konkrétny judikát (rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky) nerešpektoval odvolací súd vo svojom rozhodnutí (Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., 2016, str. 1382).

28. Dovolací súd konštatuje, že žalovaný v podanom dovolaní, dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., vymedzil tou skutočnosťou, že okresný aj krajský súd, sa odchyľili od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v otázke výkladu prejavu vôle podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kedy de facto určovali, resp. menili vôľu strán obsiahnutú v poisťnej zmluve, a to jej nesprávnym výkladom, ktorý ide proti zmyslu a účelu § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na takto uvedený dôvod uvedený v dovolaní vo všeobecnej rovine, resp. nesprávneho výkladu prejavu vôle, prípadne zmeny prejavu vôle strán obsiahnutej v poisťnej zmluve, nemohol dovolací súd prihliadnuť, pretože by tak došlo k uskutočneniu dovolacieho prieskumu v rozpore s účelom a s koncepciou Civilného sporového poriadku, vyjadrenou v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p. Dovolací súd v tejto súvislosti kladie dôraz na tú skutočnosť, že dovolateľ v dovolaní uviedol také rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré poukazujú na generálny výklad právneho úkonu, a to z pohľadu prejavu vôle, pomocou logických, gramatických či systematických prostriedkov.

29. Dovolací súd zároveň dáva do pozornosti, že dovolateľom vymedzená otázka výkladu prejavu vôle podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bola v dovolaní zodpovedaná dvomi spôsobmi. A to tak, že ak by krajský súd postupoval striktnie podľa výkladových pravidiel stanovených pre prejavy vôle podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, by musel dôjsť k záveru, že strany poisťnej zmluvy, mienili v čl. 8 ods. 2 VPP, skutočne vynaloženým primeraným nákladom považovať sumu uvedenú na faktúre s DPH, od ktorej by bola odpočítaná spoluúčasť 5 % poisťného plnenia; tá časť poisťného plnenia, ktorú už žalovaný vyplatil a hodnota použiteľných zvyškov nahradzovaných častí vozidla (body 32, 44 až 48 dovolania). Ďalší spôsob zodpovedania dovolateľom položenej otázky je taký, že ak by súdy nižšej inštancie postupovali podľa ustáleného výkladu § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj jeho správnu aplikáciou, by došli k záveru, že poisťnou udalosťou bolo poistené vozidlo zničené (bod 37 dovolania). Dovolací súd preto konštatuje, že dovolateľom uvedené spôsoby správneho právneho posúdenia dôvodnia záver, podľa ktorého dovolaním napadnutá otázka nie je právnou, ale skutkovou. Údajný správny postup súdov, je totiž dovolateľom prezentovaný vymedzením skutkových otázok a odpovedí, čím nie je splnená základná zákonná podmienka prípustnosti dovolania uvedená v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p. Záver o neprípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., pri riešení tzv. skutkových otázok, zaujal dovolací súd už vo svojich skorších rozhodnutiach a tento záver plne rešpektuje aj v rozhodovanom spore (v podrobnostiach viď aj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Obdo/47/2017, 4Obdo/45/2017 a 5Obdo/22/2017).

30. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že v podmienkach daného sporu k naplneniu tvrdeného dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., nedošlo. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, dovolanie žalovaného odmietol, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p., nie je prípustné.

31. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 2 C. s. p.

32. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.